

Politidirektoratet - Rundskriv - RPOD-2008-8

Myndighet	Politidirektoratet – Rundskriv
Dato	2008-08-22
Doknr/publisert	RPOD-2008-8
Stikkord	Miljørundskriv. Straffeloven § 152b.
Sammendrag	Miljøkriminalitet
Saksgang	Rundskriv 2008/008. Saksnr. 2006/01671-6436.
Forfatter	Ingelin Killengreen

Innholdsfortegnelse

Politidirektoratet - Rundskriv - RPOD-2008-8	1
Innholdsfortegnelse	2
Miljøkriminalitet	3
1. Innledning	3
2. Hva er miljøkriminalitet?	3
3. Oversikt over sentralt regelverk	4
4. Organiseringen	5
4.1 Politidirektoratet	5
4.2 Økokrim	5
4.3 Nasjonal miljøkoordinator	5
4.4 Miljøkoordinator	5
4.5 Påtalejurist med særlig ansvar for miljøkriminalitet	6
4.6 Miljøkontakt	6
4.7 Mannskap med begrenset politimyndighet	6
4.8 Organisering og gjennomføring av etterforskningen	6
4.9 Etterretnings- og dataverktøy	7
4.10 Bekjempelsen av miljøkriminalitet må integreres i annen polititjeneste	7
5. Tverrfaglig samarbeid	7
5.1 Sentralt miljøforum	8
5.2 Fylkesmiljøforum	8
5.3 Lokalt miljøforum	8
6. Kompetanse	8

Miljøkriminalitet

Dette rundskrivet opphever og erstatter rundskriv G-47/95 (Polititjeneste knyttet til naturoppsyn og miljøkriminalitet – tverrfaglig samarbeid) og G-49/97 (Samordning av polititjeneste knyttet til naturoppsyn og miljøkriminalitet).

1. Innledning

Et godt miljø har avgjørende betydning for ethvert liv.

Miljøkriminalitet skader samfunnets fellesgoder og konsekvensene kan i mange tilfelle ramme nasjonale og globale interesser. Ulovlig miljøpåvirkning representerer en belastning som kommer i tillegg til den påkjenning lovlige virksomhet utgjør for miljøet.

Denne erkjennelsen har ført til at bevaring av miljøet og bekjempelse av miljøkriminalitet har fått vesentlig større politisk oppmerksomhet de siste 15-20 årene. Fra 1990 og frem til i dag er strafferammen hevet og straffetrusselen skjerpet i mer enn 15 sentrale miljølover, og nytt strengere regelverk har trådt i kraft på en rekke områder. Viktige nye lovforslag som for eksempel utkastet til ny naturmangfoldlov (NOU 2004:28), foreslår å heve strafferammen ytterligere.

Rettspraksis har fulgt opp dette slik at det nå idømmes strengere straffer for miljøkriminalitet enn for kort tid siden, se til illustrasjon avgjørelser fra Høyesterett i Norsk Retstidende Rt-2002-258, Rt-2004-1645, Rt-2005-76 og Høyesteretts dom av 28. november 2007 (HR-2007-1998-A).

Side 2

Betydningen av å bekjempe miljøkriminalitet er understreket i flere sentrale styringsdokument, blant annet Riksadvokatens årlige prioriteringsrundskriv, kriminalitetstrendanalyser og Politidirektoratets handlingsplan for bekjempelse av miljøkriminalitet. Utkast til rundskrivet er forelagt riksadvokaten.

Rundskrivet skal bidra til at politiet og påtalemyndigheten arbeider målbevisst og effektivt for å bekjempe miljøkriminalitet.

Politidirektoratet minner om at politimesteren har totalansvaret for all kriminalitetsbekjempelse i sitt politidistrikt. I dette ligger også at det er politimesteren som har overordnet ansvar for at det gjennomføres oppsyn, kontroll og etterforskning av miljøkriminalitet, og for at arbeidet på fagfeltet skjer på en faglig tilfredsstillende måte.

Økokrim har vært en viktig bidragsyter ved utforming av dette rundskrivet.

2. Hva er miljøkriminalitet?

Miljøkriminalitet deles gjerne inn i overtredelser som rammer det indre miljø (arbeidsmiljøet) og lovbrudd som retter seg mot det ytre miljø (natur- og kulturverdier). Straffeloven § 152b, generalklausulen mot miljøkriminalitet som rammer det ytre miljø, er bygget opp slik at det sondres mellom forurensnings-, natur- og kulturminnekriminalitet. Bestemmelsen tar sikte på å regulere særlig alvorlige tilfeller av miljøkriminalitet.

Miljøkriminalitet omfatter en rekke straffbare handlinger. I tillegg til de mer tradisjonelle sakene som forurensning av vassdrag, ulovlig jakt på fredete dyr og ødeleggelse av gravhauger, vil eksempelvis brudd på vannressursloven, friluftsløven, skipssikkerhetsloven, motorferdselsloven, genteknologiloven, plan- og bygningsloven og matloven kunne være alvorlig miljøkriminalitet. Lovbrudd knyttet til fiskeoppdrett er eksempel på miljøkriminalitet som den senere tid er blitt mer aktuelt. Begrepet miljøkriminalitet er dynamisk og utvikler seg i takt med samfunnsutviklingen og ny lovgivning.

Med arbeidsmiljøkriminalitet tenker en vanligvis på arbeidsulykker som resulterer i personskade eller død. Det er imidlertid svært viktig at også saker der uaktsomhet har medført betydelig fare for ulykker etterforskes, slik at ikke mer eller mindre tilfeldige følger skal være avgjørende for politiets innsats. Ved å reagere raskt og med

nødvendig strenghet ved uaktsom forvoldelse av fare, vil strafforfølgingen kunne ha betydelig preventiv effekt og dermed bidra til å spare menneskelig lidelse og redusere samfunnsøkonomiske tap. Den økende internasjonaliseringen av arbeidslivet har gjort sosial dumping, dvs at utenlandske arbeidstakere som utfører arbeid i Norge får vesentlig dårligere lønns- og arbeidsvilkår enn norske arbeidstakere, og beslektede forhold til nye områder som det er viktig å vie oppmerksomhet. Det er store muligheter for ulovlig fortjeneste ved å bryte regelverket som skal sikre et fullt forsvarlig arbeidsmiljø.

Nasjonal og internasjonal handel med kunst og kulturminner er også et marked for kriminelle. Miljøene knyttet til slik virksomhet er lukkede og etterforskningen krever spesialkompetanse. Hvitvasking, skatteunndragelse og heleri er ofte knyttet til den illegale handelen. Det er viktig at politiet ser en sammenheng mellom kunst- og kulturminnekriminalitet og andre kriminalitetstyper, både når det gjelder etterretning og etterforskning.

Side 3

3. Oversikt over sentralt regelverk

Det er gitt en rekke lover med tilhørende forskrifter som har til formål å beskytte det indre og det ytre miljø. Forskriftene vil som regel være svært sentrale i en etterforskning. Samtlige aktuelle lover og forskrifter er enkelt tilgjengelig på Lovdata. Utskrift av aktuell lov og forskrift må alltid være med under saksarbeidet.

For oversiktens skyld nevnes de mest sentrale regelverk nedenfor. Dette er på ingen måte noen uttømmende oppramsing. Personell som arbeider med miljøkriminalitet må skaffe seg nødvendig kompetanse også på annet regelverk, alt etter hva slags sak politiet står ovenfor.

- Lov om friluftslivet av 28. juni 1957 nr. 16 (friluftsløven)
- Lov om motorferdsel i utmark og vassdrag av 10. juni 1977 nr. 82 (motorferdselsloven)
- Lov om kulturminner av 9. juni 1978 nr. 50 (kulturminneløven)
- Lov om naturvern av 19. juni 1969 nr. 71 (naturvernloven)
- Lov om vern mot forurensning og avfall av 13. mars 1981 nr. 6 (forurensningsloven)
- Lov om viltet av 28. mai 1981 nr. 38 (viltloven)
- Plan- og bygningslov av 14. juni 1985 nr. 7 (plan- og bygningsloven)
- Lov om laksefisk og innlandsfisk av 15. mai 1992 nr. 47 (lakse- og innlandsfiskloven)
- Lov om miljøvern på Svalbard av 15. juni 2001 nr. 79 (Svalbardmiljøloven)
- Lov om matproduksjon og mattrygghet av 19. desember 2003 nr. 124 (matloven)
- Lov skogbruk av 27. mai 2005 nr. 31 (skogbruksloven)
- Lov om akvakultur av 17. juni 2005 nr. 79 (akvakulturloven)
- Lov om kontroll med produkter og forbrukertjenester av 11. juni 1976 (Produktkontrollloven)
- Lov om arbeidsmiljø av 17. juni 2005 (Arbeidsmiljøloven)

Det pågår for tiden arbeid med flere store lovreformer. Ny plan- og bygningslov er på trappene og flere av lovene nevnt i oppramsingen over vil om ikke lenge ventelig bli erstattet med ny lov om bevaring av det biologiske mangfold (naturmangfoldloven). Ny arbeidsmiljølov trådte i kraft 1. januar 2006 og den nye skipssikkerhetsloven 1. juni 2007.

Riksadvokaten har utgitt en rekke rundskriv om ulike former for miljøkriminalitet, bl.a. om arbeidsmiljøkriminalitet (nr. 1/96) (RA-1996-1), forurensningskriminalitet (nr. 4/89) (RA-1989-4), natur- og miljøvern – særlig om vern av kulturminner (nr. 4/86) (RA-1986-4) og forurensning fra skip (nr. 2/81) (RA-1981-2). Relevante utgaver av Økokrims skriftserie som Faunakriminalitetf, «Håndbok i bekjempelse av miljøkriminalitet» og bøker om kulturminnevern og tidsskriftet «Miljøkrim» må også brukes aktivt. Likeledes inneholder rapporten «Prosjekt miljøkriminalitet» (Politidirektoratet 2003) stoff som vil være til nytte.

4. Organiseringen

4.1 Politidirektoratet

Politidirektoratet har det nasjonale ansvaret for å lede og samordne politiets samlede innsats på miljøområdet. Politidirektoratet innkaller til og sørger for gjennomføring av møtene i Sentralt miljøforum. Sentralt miljøforum er nærmere beskrevet i punkt 5 – tverrfaglig samarbeid.

Side 4

Politidirektoratet gir retningslinjer til de respektive politidistrikt/særorgan relatert til ressursbruk og rapporteringer fra landets miljønettverk blant annet via styringsdialogen og rundskriv.

4.2 Økokrim

Miljøteamet ved Økokrim har et bistandsansvar og skal gi politiet veiledning og råd i behandling av miljø saker slik at flest mulig av sakene kan avgjøres lokalt. Økokrim kan likevel overta ansvaret for etterforskning og/eller påtalearbeidet i enkelte saker, særlig hvis sakene er svært omfattende, komplekse, har forgreninger til utlandet eller er av prinsipiell art. Økokrim har også et nasjonalt ansvar som kompetansesenter for bekjempelse av kunst- og kulturkriminalitet. Nærmere om Økokrims formål og kompetanse fremgår av påtaleinstruksen § 35-4. Miljøteamet legger vekt på godt og nært samarbeid med alle landets politidistrikter, og distriktenes terskel for å kontakte Miljøteamet og drøfte generelle spørsmål eller enkeltsaker bør være lav. Miljøteamet utgir fagtidsskriftet «Miljøkrim» og arrangerer årlig miljøseminar for landets miljøjurister og miljøkoordinatorer.

Økokrim skal på oppdrag fra direktoratet sørge for at Strasak-statistikkgruppene for miljøkriminalitet holdes à jour med lovgivningen, og at kodeverket er hensiktsmessig for å sikre en mest mulig korrekt og fullstendig registrering av ulike typer miljøkriminalitet.

Det minnes om at politimesteren i ethvert tilfelle skal orientere Økokrim på et tidlig stadium om større saker om miljøkriminalitet som etterforskes lokalt, jf. påtaleinstruksen § 35-5 første ledd andre punktum.

4.3 Nasjonal miljøkoordinator

Økokrim ivaretar funksjonen som nasjonal miljøkoordinator. Nasjonal miljøkoordinator skal være det faglige kontaktleddet mellom politidistrikt og overordnet myndighet og samordne politiinnsats på tvers av etats-, politidistrikts- og fylkesgrenser. Nasjonal miljøkoordinator skal holde kontakt med miljøkoordinatorene i politidistriktene, herunder delta på ulike miljøforum, drifte sentrale miljørelaterte IKT-løsninger og følge opp internasjonale forespørslers og kontakter. Nasjonal miljøkoordinator skal dessuten, etter anmodning fra Politidirektoratet, være deltaker i Sentralt oppsynsutvalg. Nasjonal miljøkoordinator skal bistå Politihøgskolen med utdanning og kompetanseutvikling i politiet og være pådriver for metodeutvikling og etterretningsutveksling.

4.4 Miljøkoordinator

Det skal være en miljøkoordinator i hvert politidistrikt. Miljøkoordinator skal være politimesterens nærmeste rådgiver i miljøspørsmål, herunder delta i distriktets planprosesser relatert til miljø- og sjøtjeneste.

Miljøkoordinator arrangerer sammen med politimester og miljøjurist fylkesvise, tverrfaglige miljøforum. Fylkesmiljøforum er nærmere beskrevet i punkt 5 – tverrfaglig samarbeid. Der det er etablert regionalt oppsynsutvalg, er miljøkoordinator en naturlig deltaker.

Miljøkoordinator skal være faglig rådgiver i større og/eller prinsipielle saker, ha ansvaret for miljørelatert etterretning og holde seg oppdatert på den til enhver tid løpende portefølje av miljø saker i distriktet.

I distrikt med egne enheter som etterforsker økonomi- og miljø saker (Økoteam), kan det være formålstjenlig at miljøkoordinator er tilknyttet teamet. Det er en stor fordel hvis miljøkoordinator også deltar i etterforskningen

av utvalgte miljøraker. Miljøkoordinator skal sørge for at det til enhver tid foreligger grundige trusselvurderinger i form av ajourførte miljøanalyser for

Side 5

politidistriktet. Miljøkoordinator er ansvarlig for ajourføring, bruk av og rapporteringer til nasjonale og/eller lokale miljørelaterte IKT løsninger.

4.5 Påtalejurist med særlig ansvar for miljøkriminalitet

Hvert politidistrikt bør ha en påtalejurist med særskilt ansvar for miljøkriminalitet (miljøjurist).

Miljøjuristen skal til enhver tid være oppdatert på regelverk og rettspraksis. Han skal sørge for at øvrige jurister og etterforskere også har de kunnskapene som er påkrevd for å etterforske og påtaleavgjøre miljøraker på kvalitativ tilfredsstillende måte innenfor akseptabel saksbehandlingstid. Miljøjuristen skal orienteres om samtlige miljøraker av noe omfang i distriktet straks de blir kjent av politiet.

Bekjempelse av miljøkriminalitet har mange fellestrekk med kampen mot økonomisk kriminalitet. Det kan derfor ofte være formålstjenlig at miljøjuristen er tilknyttet politidistriktets team som etterforsker økonomi- og miljøraker (Økoteam).

Miljøjuristen har ansvar for å koordinere påtale- og straffutmålingsspørsmål i miljøraker.

4.6 Miljøkontakt

Det skal være en miljøkontakt på hver driftsenhet, eller i hver region der dette anses mest hensiktsmessig. Miljøkontakten skal være en faglig pådriver og inspirator på driftsenhets- eller regionsnivå og arbeide for at det etableres et fruktbart samarbeid med aktuelle etater og organisasjoner. Miljøkontakten er kontaktledd til politidistriktets miljøkoordinator, samt til påtalejurist og etterforsker i konkrete saker. Der det er etablert lokale oppsynsutvalg, er miljøkontakten en naturlig deltaker.

4.7 Mannskap med begrenset politimyndighet

Politi-loven gir den enkelte politimester adgang til å utstede begrenset politimyndighet (BP) i anledning naturoppsyn. Justis- og politidepartementet utga i 2000 rundskriv G-107/00 (G-2000-107) som regulerer dette nærmere. BP har i slike tilfeller en begrensning i saklig- og geografisk virkeområde, og kan ikke gis for lengre perioder enn 2 år. Den som er tildelt BP av lokalt politi er under utøvelse av politimyndigheten direkte underlagt politimesteren, mens arbeidsgiveransvaret fortsatt tilligger rettighetshaver/oppdragsgiver. Søknad om og utferdigelse av BP-tjenestebevis i miljøsammenheng bør gå via miljøkoordinator i det enkelte politidistrikt. Når det gjelder krav til kompetanse skal søker i forkant ha gjennomført 40-timers «basiskurs i naturoppsyn» ved godkjent utdanningsinstitusjon, eller kunne dokumentere tilsvarende kompetanse. I tilfeller der samme person søker om BP i flere politidistrikt skal dette koordineres mellom politidistriktene på miljøkoordinatornivå, jf. Politidirektoratets rundskriv nr 18/2001 (RPOD-2001-18).

4.8 Organisering og gjennomføring av etterforskningen

I kompliserte og/eller omfattende miljøraker kan det vurderes å trekke inn politidistriktenes økoteam. Etterforskning av økonomisk kriminalitet og miljøkriminalitet har mange fellestrekk, ikke minst gjelder dette saker om forurensning, arbeidsmiljø, fiskeoppdrett og ulovlig bygging, rivning eller terrenginngrep. I likhet med saker vedrørende økonomisk kriminalitet vil muligheten for ulovlig fortjeneste ofte være et sentralt motiv i miljøraker. Etterforskningen vil dessuten ofte rette seg mot bedrifter eller organisasjoner (f.eks. kommuner) som vanligvis har lovlig og samfunnsnødvendig funksjon. Erfaring viser at metodebruken i økonomisk etterforskning kan

Side 6

være velegnet i miljøraker. Personell med god kompetanse på økonomisaker vil derfor også være i stand til å gjennomføre en tilfredsstillende etterforskning av miljøkriminalitet.

Når det er formålstjenelig, må politiet samarbeide nært med aktuelle tilsynsetater under alle etterforskningsfaser og innhente ekstern kompetanse der det er nødvendig.

4.9 Etterretnings- og dataverktøy

Politiets MiljøINFO forventes å erstatte sårbarhetsanalysene/trusselvurderingene som skal ligge til grunn for politiets miljøinnsats. Politiets MiljøINFO skal være et tverrfaglig IKT-verktøy hvor faktainformasjon fra forvaltning og fagmyndigheter gjøres tilgjengelig for politiet gjennom Intranett, PO og Geopol. Rapporteringsrutiner for naturoppsyn og -kontroll er en del av MiljøINFO.

Politiets Miljønett er et åpent prosjekttrom for politiets miljøkontaktordning. Nasjonal miljøkoordinator er administrator i systemet, men alle medlemmer kan selv legge inn informasjon (tilgjengelig for alle med brukeridentitet).

Dataverktøyet Indicia er en felles plattform hvor politiet kan utveksle kriminaletterretningsinformasjon over distriktsgrensene. Det er avgjørende for effektiv forebygging, etterforskning og vurdering av kriminalitetsutviklingen at politidistriktene aktivt bruker Indicia innenfor rammene av sitt tilgangsnivå.

Politiets saksbehandlingsverktøy, BL, bruker statistikkgruppene i Straksak til å dele kriminaliteten inn i grupper, herunder miljøkriminalitet. Det er viktig at Straksak til enhver tid holdes oppdatert slik at det fremgår hvilke lovovertridelser som er kategorisert som miljøkriminalitet, og slik at mangfoldet i overtredelsene fanges opp i statistikken. Alle lovbrudd av praktisk betydning bør ha egne statistikkgrupper, og det bør opprettes en kode for «miljøkriminalitet diverse» slik at en ikke benytter kode 8599 «spesiallover diverse». I dag blir mange straffesaker ikke registrert som miljøkriminalitet fordi det benyttes feil kode i Straksak. Dette øker mørketallene slik at man får ikke et realistisk bilde av miljøkriminalitetens omfang. Politidirektoratet har ansvaret for oppdateringen av BL og Straksak. Direktoratet har delegert ansvaret for ajourføring av statistikkgrupper for miljøkriminalitet til Økokrim.

Politidistriktene oppfordres til å melde inn tilfeller av kunst- og kulturminnekriminalitet til Økokrim.

4.10 Bekjempelsen av miljøkriminalitet må integreres i annen polititjeneste

Det strafferettslige vern av miljøverdiene må bli en realitet. For å oppnå dette, skal det være et kontinuerlig fokus på miljø i all virksomhet i politidistriktene. Ved forholdsvis enkle grep er det mulig å integrere arbeidet med miljøkriminalitet i annet arbeid i større grad enn i dag, som for eksempel i problemorientert polititjeneste (POP), politiets sjøtjeneste og annen patrulje- og forebyggende tjeneste.

Hvis en slik strategi skal lykkes, krever det at kompetansen og miljøbevisstheten heves i distriktet. Dette gjelder ikke minst de som i sin utadrettede tjeneste oftest vil kunne bli oppmerksom på ulovlig aktivitet og motta opplysninger fra publikum.

I denne sammenheng understreker direktoratet at en aktiv innsats mot miljøkriminalitet bidrar til å høyne politiets anseelse i befolkningen, og gir etaten en kontaktflate i lokalsamfunnet som er svært nyttig også i bekjempelse av andre kriminalitetsformer.

Side 7

5. Tverrfaglig samarbeid

Forebygging og straffeforfølgning av miljøkriminalitet er avhengig av at politiet får kjennskap til lovovertredselsene. Tilstrekkelig utbygget naturoppsyn og et godt samarbeid med andre etater og befolkningen er her avgjørende. Miljøkoordinatoren og miljøjuristen bør ha en sentral rolle i dette samarbeidet. Det vil være nødvendig å finne en felles forståelse for hvilke saker som bør anmeldes, og deretter samarbeide i de konkrete sakene. Et slikt samarbeid er også viktig for å avklare i hvilket spor saken skal forfølges, med forvaltningssanksjoner (f.eks stansning, pålegg eller tvangsmulkt), eller ved etterforskning og påtale. Hvis både forvaltningen og politiet forfølger saken, krever det samordning. Som regel vil ikke anvendelse av forvaltningssanksjoner sperre for senere straffeforfølgning, men ansvarlig påtalejurist må passe på at

straffereaksjoner ikke er i strid med forbudet mot «gjentatt strafforfølgning» i Den europeiske menneskerettskonvensjon (EMK).

Selv om det sjelden vil komme på spissen i miljøsaker må ansvarlig påtalejurist også kontrollere at samarbeidet med forvaltningen ikke innebærer krenkelse av vernet mot såkalt selvinkriminering. Det kan typisk skje hvis politiet ukritisk og omfattende gjør bruk av forklaringer mistenkte under forklaringsplikt har avgitt til tilsynsmyndigheten. Høyesterett har foretatt en instruktiv drøftelse av vernet mot selvinkriminering i Rt-2007-932.

Hvis det skal lykkes med en effektiv bekjempelse av miljøkriminalitet må politiet ha et nært og godt faglig og organisatorisk samarbeid med en rekke etater og institusjoner.

5.1 Sentralt miljøforum

Sentralt miljøforum er et nasjonalt tverretatlig samarbeidsforum. Politidirektoratet har ansvaret for gjennomføring av møtene, som normalt avholdes to ganger i året. Hensikten er å samordne miljømessige prioriteringer og målsettinger, samt å etablere gode samarbeidsordninger på regionalt/lokalt nivå. Deltakerne er for tiden Riksantikvaren, Statens forurensningstilsyn, Kystdirektoratet, Kystverket, Kystvakten, Fiskeridirektoratet, Direktoratet for naturforvaltning, Direktoratet for arbeidstilsynet, Toll og avgiftsdirektoratet, Statens naturoppsyn, Norges Vassdrags- og energitilsyn, Riksadvokatembetet, Politidirektoratet og Økokrim.

Sentralt miljøforum har vist seg å være vellykket, ikke minst på grunn av det viktige nettverket som er skapt. Det bør tilstrebes at forumet utvikles videre og får gjennomført tiltak som fellesaksjoner, nedsettelse av arbeidsgrupper og kompetansehevende tiltak. Dette vil bidra til større forståelse for nødvendigheten av en mer effektiv bekjempelse av miljøkriminalitet.

5.2 Fylkesmiljøforum

Tverretatlig samarbeid gjennom politidistriktets fylkesmiljøforum er av sentral betydning for å effektivisere politidistriktenes miljøarbeid. Fylkesvise miljøforum er etablert for alle politidistrikt og erfaringene er jevnt over gode. Deltakerne i fylkesmiljøforum skal representere alle aktuelle tilsyns- og oppsynsetater, herunder Arbeidstilsynet, Fiskeridirektoratet, Tollvesenet, Kystvakten, Statens naturoppsyn, Fylkesmannen, Fylkeskommunen og Mattilsynet. Andre aktører kan/skal inviteres og delta der dette er naturlig, for eksempel Forsvaret og Sametinget. Fylkesmiljøforum skal blant annet være en arena for nettverksbygging, gjensidig informasjonsutveksling og faglig oppdatering mellom politiet og naturlige samarbeidspartnere. Det er viktig at politidistriktene viser

Side 8

kreativitet og sørger for at samtlige aktuelle aktører får en aktiv rolle i fylkesmiljøforum. Nasjonal miljøkoordinator bør delta hvis mulig.

Politimesteren(e) er leder av fylkesmiljøforum og har ansvaret for at forumet fungerer tilfredsstillende. Det skal avholdes minst ett årlig møte på fylkesnivå. Det oppfordres videre til å etablere tverrfaglige arbeidsgrupper i konkrete saker.

5.3 Lokalt miljøforum

Det anbefales at miljøkontaktene oppretter lokalt miljøforum etter modell av politidistriktets fylkesmiljøforum. Dette ska ivareta nødvendig samarbeid og informasjonsutveksling lokalt.

6. Kompetanse

Miljøfaget er komplekst og krever spesiell kunnskap. Det er viktig at politidistriktene skaffer seg tilstrekkelig kompetanse på området. Det vises blant annet til Politihøgskolens etter- og videreutdanning i bekjempelse av miljøkriminalitet og Økokrims årlige miljøseminar.

For miljøkontakt og BP-mannskap anbefales minst 40-timers basiskurs innenfor naturoppsyn. Når det gjelder spesialutstyr til bruk i natur- og miljøoppsyn skal mannskap mestre praktisk bruk av utstyret. Dette gjelder blant annet snøskutere, ATVer, GPS og jaktvåpen.